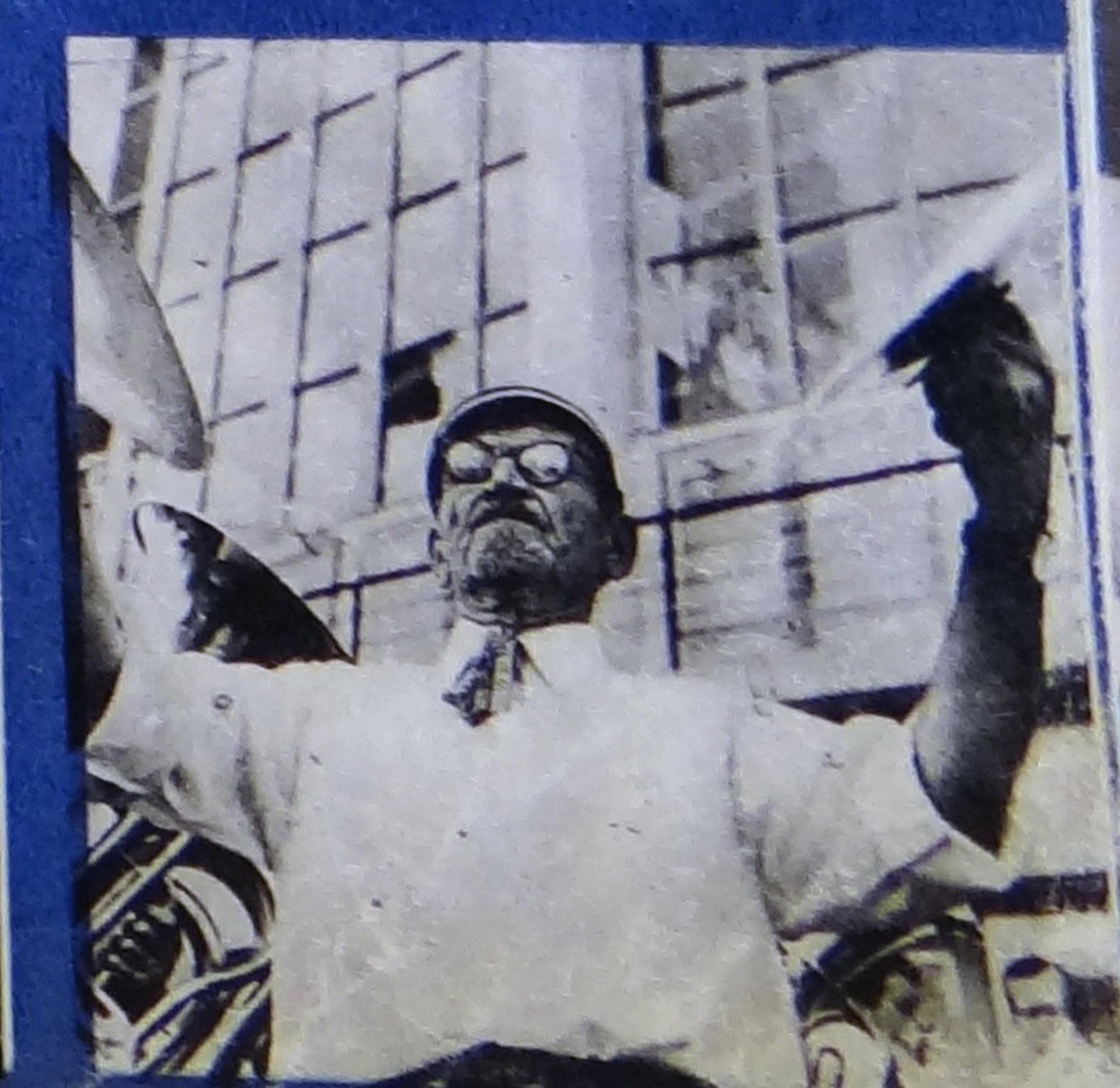
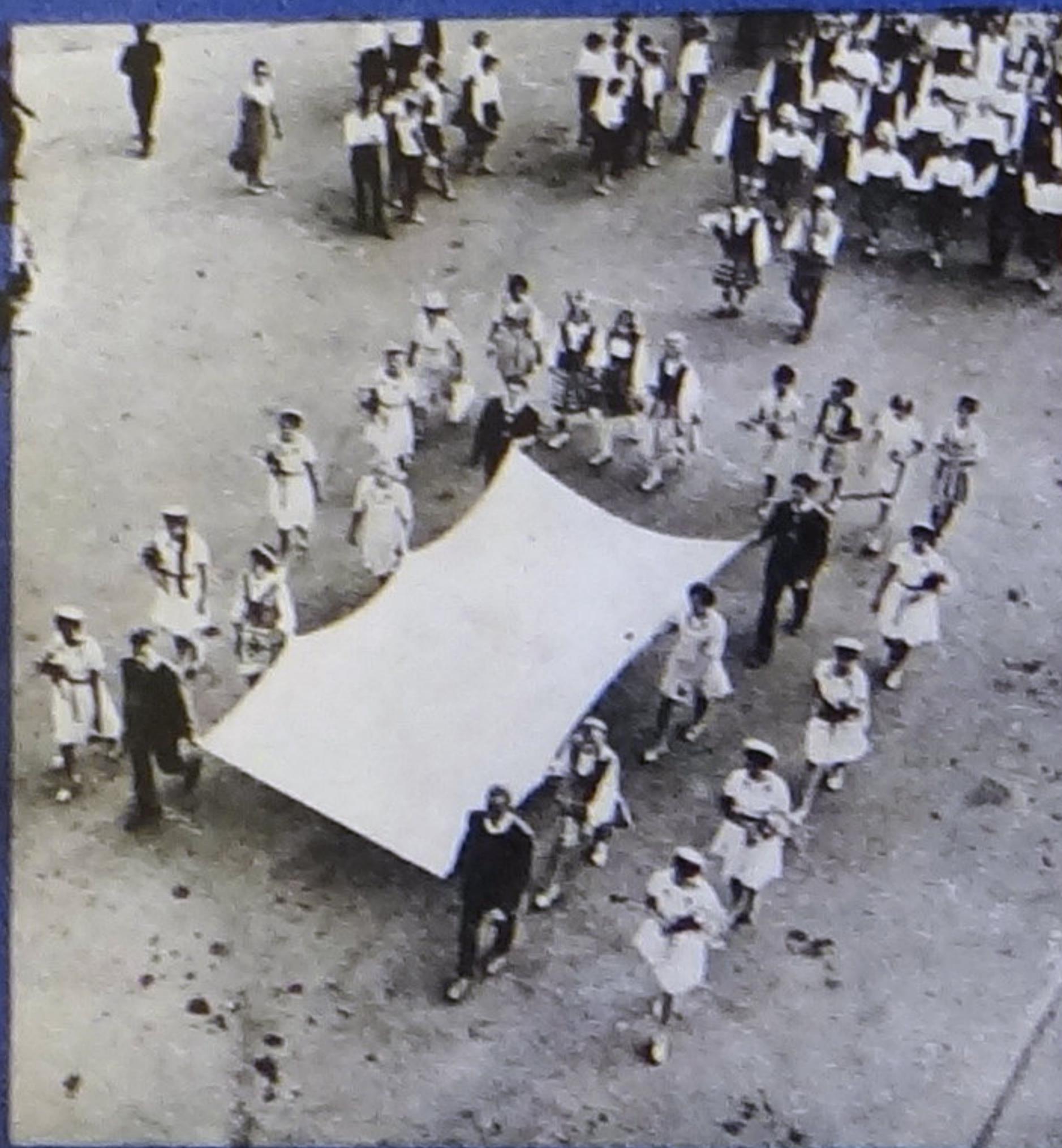
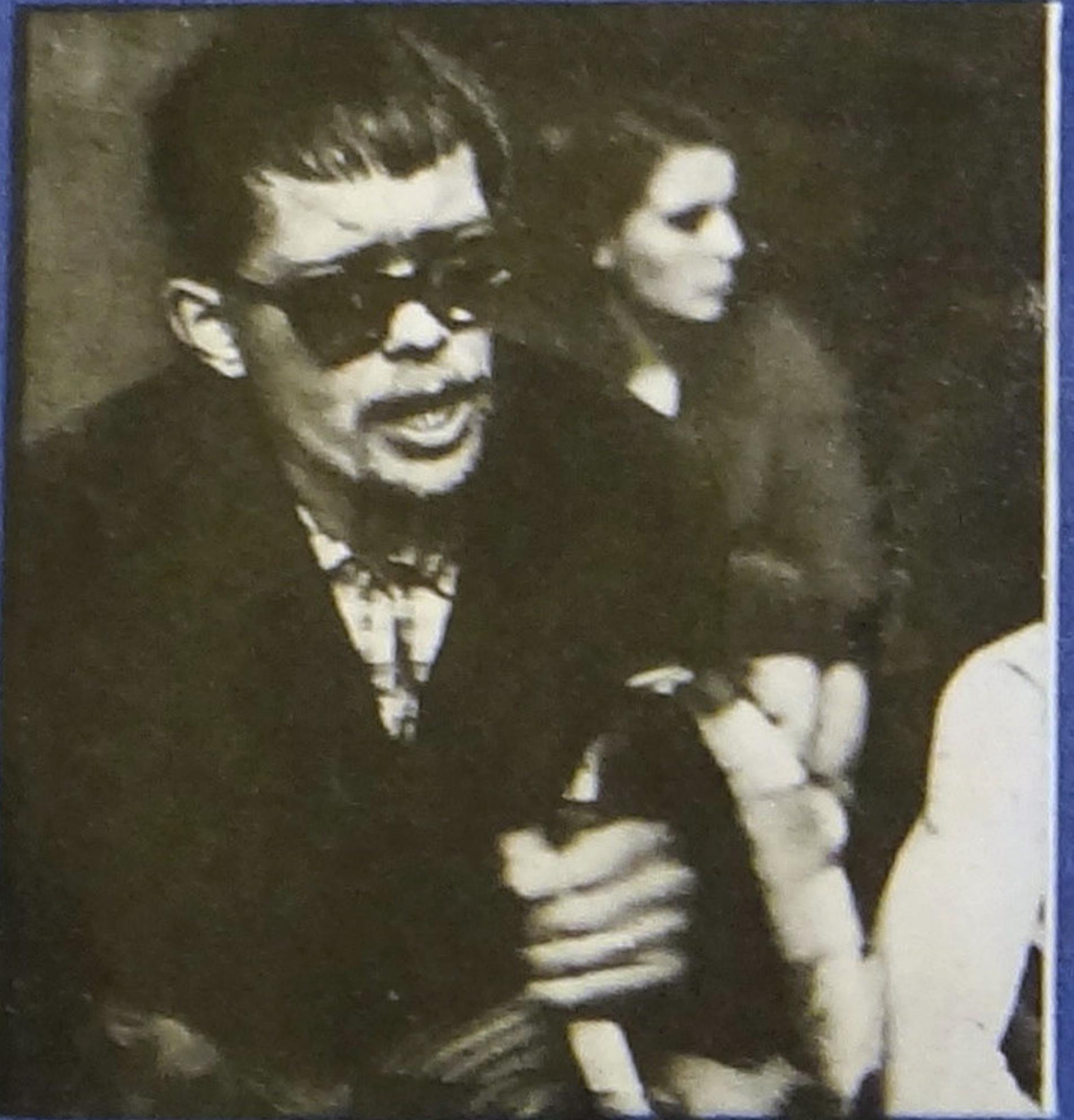

nemunas

68
8

POP MUZIKOS PASAULYJE

1963 m. kovo mėnesį jaunas menedžeris B. Epsteinas pasiūlė „PARLOPHONE“ firmai įgroti jo globojamas grupės plokštelię. Tokius pasiūlymus firma gaudavo kasdien iš daugelio muzikinių kolektyvų, grupės pavadinimas — bitlai — nieko nežadėjo: nel pasiseki-mo, nel pelno. Suprantama, pasiūlymas buvo atmetas.

Tačiau įrašai buvo padaryti, ir 1963 metai jėjo į Anglijos istoriją kaip „bitų eros“ pradžia. Klydo skeptikai, pranašavę, kad su „bitomanija“ pasibaigs ir jaunimo muzika. Bitlai atvėrė duris gausioms bitgrupėms, kurios vis gausesniu srautu veržiasi į šiandieninės muzikos pasaulį. Bandymai sistematizuoti ši įvairiaspalvį srautą nepavyko. Vienas iš „Roeling Stones“ narių B. Jonesas pareiškė, jog muzikos jie nerūšuoja, o tai, ką groja, galima apibūdinti trumpai — pop.

Dabartiniu metu šiuo terminu apibrėžiama beveik visa jaunimo muzika ir tai, kas muzikoje nauja, negirdėta, efektinga.

Paskutinis big-bitų efektas — psichodelinė muzika. Šios krypties atstovai koncertų metu „žavi“ publiką ne tik muzika ir dainomis, bet ir nuolat besikelčiančiomis spalvomis, kurias skleidžia galingi projektoriai. Psichodelinės muzikos poveikis žmogaus organizmui gali būti lyginamas tik su narkotikais.

Viena populariausiai ir prieštaralingiausiai tokios krypties grupių ansamblis „The Monkees“. „Dirbtinai“ sukurtas vienos televizijos kompanijos konkurso metu, šis ansamblis pasirodė talentingai ir originaliai ir greit užkarlavę pop-muzikos gerbėjų simpatijas. Psichodelinės muzikos atstovai stengiasi publiką prirengti viskuo — pradedant grupės pavadinimu (Jefferson Airplane, Alarm Clock, Marmalade) ir baigiant dainų tekstais, kurių dalį radijo stotys draudžiai transliuoti.

Jei kal kurių grupių dainoms „kliudo“ amoralūs tekstai, tai Sanfrancisko hipis „The Doors“ grupės naujausia daina „Nežinomas karelvis“ uždrausta dėl rimtesnių priešasčių. Tokio turinio dainoms oficialiosios Amerikos radijo organizacijos ypatingos simpatijos nejaučia...

Ilgą laiką vyrausios pop-muzikos pasaulyje bit-grupės susilaukė pavienių dainininkų konkurenčijos. Pastarieji aritmiskam ir kurtinančiam stiliumi priešpastatė lyrines, melodines balades, ir publika juos sutiko labai šiltai.

Lyriškos krypties atstovas Anglijoje E. Humperdinkas laikomas vienu geriausią D. Britanijos vokalistų. Jo konkurentai Tomas ir Paulius Jonesai jau anksčiau pripažinti kaip talentingi ir originalūs jaunimo muzikos atlikėjai. Jaunas dainininkas K. Vestas, išgarsėjęs neįprasta net pop-muzikal daina „Ištrauka iš jaunimo operos“, nesenai pareiškė atradęs naują kryptį dabartinėje muzikoje. Kol kas ta „nauoji kryptis“ nekomentuojama.

Populiariausi jaunų muzikinių grupių atstovai savo repertuarą daugiausia papildyda iš Amerikos negrų „rhythm and blues“ muzikos, turinčios JAV senas tradicijas ir daug talentingu atstovų. Daugelis „teoretikų“ tvirtina, jog šią muziką privalo atlikti vien negral, nes tik jie pasižymi tokiu ekspresyvumu, melodiogramu, ritmo harmonija.

Detroito stilus, kurio žymiausi atstovai — moterų trio „The Supremes“, suslejo negrų dainų nuotaklingumą ir rokenrolo ritmą bei išraišką. Pripažistame, jog Detroito stilus atstovai išpopuliarino ir įtvirto „rhythm and blues“ dabartinėje pop-muzikoje.

Iš visų „rhythm and blues“ atlikėjų didžiausio populiarumo Anglijoje susilaukė Amerikos negras Džimas Hendriksas, kurio įdomūs eksperimentai laikomi geriausiais nūdienės pop-muzikos kūriniais.

Ar visa tai iš tikrujų svarbu ir vertinga, parodys laikas, nes jo bandymus išlaiko vien talentingi muzikiniai kolektyvai ir atlikėjai, sugebantys praturtinti sudėtingą muzikos pasaulį.